

เนื้อหาทางเพศที่เด็กสร้างขึ้นเอง: มุมมองของเด็กและเยาวชน

เอกสารบรรยายสรุป

ดำเนินรายการโดย

Praesidio
safeguarding

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เราได้รับฟังมุมมองของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' ในบริบทที่แตกต่างกัน 3 ประเทศ ได้แก่ กานา ไทย และไอร์แลนด์ เพื่อทำความเข้าใจว่าเด็กรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' และคิดว่าควรปรับปรุงความช่วยเหลือทางด้านใดบ้าง เราตั้งใจเลือกสถานที่ที่หลากหลายสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อทำความเข้าใจว่าปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อประสบการณ์ออนไลน์ของเด็กอย่างไร

งานวิจัยนี้ประกอบด้วยการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพในรูปแบบการสนทนากลุ่มย่อยที่นำเด็กอายุ 13-17 ปีใน 3 ประเทศ (กานา ไอร์แลนด์ และไทย) มาพูดคุยและสำรวจปัญหา เราแบ่งเด็กเป็นกลุ่มต่างๆ ตามอายุ (โดยมีเซชันแยกกันสำหรับเด็กอายุ 13-15 ปีและ 16-17 ปี) และเพศ โดยแยกเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายไว้คนละกลุ่ม เราได้พูดคุยกับเด็ก 97 คนในกานา เด็ก 73 คนในไทย และเด็ก 42 คนในไอร์แลนด์ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญ 17 คนในทั้ง 3 ประเทศ เราส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมแบ่งปันความคิดทั่วไปเกี่ยวกับวิธีและเหตุผลที่แชร์เนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' มุมมองเกี่ยวกับการตอบสนองต่อปัญหานี้ และแนวคิดเกี่ยวกับวิธีแก้ไขปัญหานี้ เรายังทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศที่เด็ก 'สร้างขึ้นเอง' รวมถึงการทบทวนงานวิจัยและนโยบายที่เจาะจงในทั้ง 3 ประเทศ

ในการวิจัยนี้ เราให้นิยามเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง'¹ ว่ารวมถึงภาพหรือวิดีโอหลากหลายเนื้อหาที่ 'สร้างขึ้นเอง' โดยสมัครใจ ซึ่งมักจะแชร์กันระหว่างเพื่อนวัยรุ่น (ซึ่งมักจะเกิดความเสียหายเมื่อมีการแชร์ภาพต่อโดยที่เยาวชนดังกล่าวไม่ต้องการ) เพื่อบีบบังคับให้สร้างเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' - ซึ่งรวมถึงการตีสนิทเพื่อล่อลวงทางเพศ การกดดัน หรือหลอกล่อเพื่อให้แชร์เนื้อหา² แม้ว่าการศึกษานี้ ออกแบบมาเพื่อสำรวจการแชร์เนื้อหาที่ 'สร้างขึ้นเอง' โดยสมัครใจในกลุ่มวัยรุ่นในโรงเรียนมากกว่าที่จะมุ่งเน้นไปที่เด็กที่พบเจอการบีบบังคับ - การศึกษาก็เปิดให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทุกพฤติกรรมที่รวมอยู่ในคำจำกัดความนี้ได้

¹ เราใช้เครื่องหมายอัฒภาคเกี่ยวกับคำนี้เพื่อบ่งบอกว่าถึงแม้คำนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงฉันทามติเชิงนโยบายในปัจจุบันเกี่ยวกับการอ้างถึงปรากฏการณ์ประเภทนี้และเนื้อหาที่สร้างขึ้นมา แต่ก็ไม่ใช่คำจำกัดความที่ใช้กันโดยสากลหรือผู้เชี่ยวชาญหรือเด็กเข้าใจ

² คำจำกัดความโดยละเอียดของคำเหล่านี้สามารถพบได้ในการทบทวนวรรณกรรมในส่วนที่ 6

สรุปผลการวิจัยที่สำคัญ

เด็กในทั้ง 3 ประเทศมีเรื่องพูดเกี่ยวกับผลกระทบของเนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ ที่มีต่อเด็ก เยอะมาก เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ ด้านล่างนี้เป็นบางส่วนของสาระสำคัญที่พบ เหมือนกันในทุกประเทศ พร้อมผลลัพธ์ที่พบเฉพาะในแต่ละประเทศและบริบท

1. เด็กๆ แสดงให้เห็นว่า การสร้างและแชร์เนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ ระหว่างเด็กและเยาวชนเป็นเรื่องปกติ โดยเพศสภาพมีบทบาทสำคัญในประสบการณ์นี้

เด็กๆ ในกานา ไอร์แลนด์ และไทยอธิบายว่า การแชร์และรับภาพที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ เป็นเรื่องปกติ การรับและดูเนื้อหาทางเพศ (ภาพและวิดีโอ) เวลาอยู่บนโลกออนไลน์ถือเป็นกิจวัตรประจำวัน เด็กหลายคนมองว่า การสร้างและแชร์เนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ เป็นเรื่องปกติในหมู่เพื่อน เด็กๆ พูดคุยกันอย่างคุ้นเคยกับการแชร์ภาพทางเพศมากกว่าวิดีโอ แต่ก็คุ้นเคยกับทั้ง 2 ประเภทชัดเจนว่าเด็กๆ ในทั้ง 3 ประเทศตระหนักถึงปัญหาเป็นอย่างดี และปัญหานี้ชี้้นำความเข้าใจเกี่ยวกับบรรทัดฐานบนโลกออนไลน์ของเด็กๆ จากการพูดคุยกัน เห็นได้ชัดว่า เด็กผู้หญิงได้รับผลกระทบเชิงลบจากเนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ โดยไม่ได้สัดส่วน และเด็กๆ ในไทยและไอร์แลนด์พูดถึงความแตกต่างระหว่างเพศสภาพนี้อย่างจริงจัง การสนทนาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า เด็กผู้หญิงถูกกดดันอย่างหนักให้มีส่วนร่วม และมีแนวโน้มที่จะถูกตัดสิน ไม่ว่าจะมีส่วนร่วมหรือไม่

“เด็กผู้หญิงอาจถูกตราหน้าได้ แต่เด็กผู้ชายไม่โดน ผู้หญิงอาจถูกเรียกว่าดอกทอง ขณะที่ผู้ชายได้รับการปลอบโยน มันเกิดขึ้นบ่อยมาก” เด็กหญิงชาวไอร์แลนด์ อายุ 16 ปี

2. เด็กๆ อธิบายถึงแรงจูงใจหลากหลายแบบที่ทำให้มีส่วนร่วมในเนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ ตั้งแต่ความตื่นเต้นและสัมพันธ์ ไปจนถึงการกดดัน การบีบบังคับ และการแสวงหาประโยชน์ทางการเงิน เด็กๆ แสดงความกังวลอย่างเห็นได้ชัดเกี่ยวกับประสบการณ์เชิงลบ และข้อมูลก็แสดงให้เห็นผลกระทบได้ชัดเจน

ในการแชร์เนื้อหาที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ เด็กๆ มักจะให้ความสำคัญกับแรงจูงใจและเหตุผลที่ไม่ค่อยมีผลในเชิงบวก³ แต่ไม่ใช่ทุกประเทศ - ผู้ตอบแบบสอบถามหญิงคนหนึ่งจากประเทศไทยอธิบายให้เราฟังว่า ปัญหา “ไม่ได้แย่งอย่างที่คิด ที่แย่งคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับภาพต่างหาก” โดยได้เถียงว่า ความเสียหายเกิดจากการรั่ว

³ ในการวิจัยนี้ เราได้พูดคุยกับเด็กๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่มเพศเดียวกันกลุ่มเล็กๆ มากกว่าจะพูดคุยเป็นรายบุคคล ซึ่งอาจมีส่วนทำให้เกิดกรอบเชิงลบที่เราได้ยินจากเด็กๆ การตีตราที่เราได้เรียนรู้ว่าเป็นผลมาจากเนื้อหาที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ อาจทำให้เด็กบางคนไม่เต็มใจที่จะพูดถึงข้อดีต่างๆ แม้เราจะถามในกลุ่มเพื่อนเล็กๆ

ไหลของภาพและความอัปยศที่ตามมา ไม่ใช่ความสนใจทางเพศของวัยรุ่น เรื่องเพศ หรือความมั่นใจในรูปร่างกายของตนเองที่การส่งข้อความพุดคุยกันในเรื่องเพศ หรือ ‘เซ็กแซก’ (**Sexting**) ถ่ายทอดออกมา นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างทางเพศสภาพด้วย โดยเด็กผู้ชายในไทยและไอร์แลนด์พุดคุยถึงเรื่องนี้ในลักษณะที่สื่อให้เห็นความสนุกตื่นเต้น

3. เด็กๆ อธิบายถึงแรงจูงใจและแรงผลักดันที่รวมกันอย่างซับซ้อน รวมถึงแรงกดดันและความคาดหวังจากความสัมพันธ์ อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ และความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับและคุณค่าในตนเอง

เด็กและเยาวชนจำนวนมากเข้าใจถึงความเสี่ยงของการแชร์ต่อ แต่ก็รู้สึกว่าการเข้าร่วมเป็นเรื่องปกติเมื่อถามถึงเหตุผล แนวคิดเรื่องแรงกดดันที่ไม่พึงประสงค์เป็นประเด็นที่ขึ้นมาอย่างชัดเจนเสมอ บางคนเห็นว่าการให้คนที่ตนมีสัมพันธ์ด้วยส่งภาพทางเพศให้ เป็นส่วนหนึ่งของความมุ่งมั่นในความสัมพันธ์และเป็นการคาดหวังที่ “เป็นพีช” แต่ก็ยังเป็นแง่มุมทั่วไปของความสัมพันธ์ เด็กบางคนบอกว่า การต้านแรงกดดันและความคาดหวังเหล่านี้จะเป็นเรื่องยากสำหรับเด็ก เพราะเป็นปัจจัยที่ก่อตัวขึ้นจากทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตลอดจนวัฒนธรรมสื่อและบรรทัดฐานทางสังคมที่กว้างขึ้น (เช่น เด็กในไทยที่เน้นย้ำถึงแรงกดดันให้คล้อยตามกลุ่มเพื่อน) เรายังรับทราบว่า เด็กหลายคนมีแรงจูงใจที่จะแชร์เพราะต้องการหรือจำเป็นต้องรู้สึกได้รับการยอมรับ

“ฉันรู้จักเด็กผู้หญิงที่อยากรู้สึกดีกับตัวเอง โดยโพสต์ภาพเซ็กซีขึ้นบนเว็บไซต์ อย่าง TikTok และ Instagram เพราะต้องการให้คนอื่นชมสวย” เด็กหญิงชาวแคนาดา อายุ 16 ปี

4. เด็กๆ แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาและสถาปัตยกรรมของสภาพแวดล้อมในสื่อสังคมออนไลน์กระตุ้นและเอื้ออำนวยต่อการสร้างและแชร์เนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง

เราทราบจากเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับอิทธิพลและความคาดหวังที่เกิดจากเนื้อหาในสื่อสังคมออนไลน์ เด็กผู้หญิงในไอร์แลนด์พุดถึงวิธีการที่สื่อตั้งความคาดหวังว่าคนเราควรมีรูปร่างหน้าตาแบบไหน และทำให้ความพยายามในการได้มาซึ่งและแชร์รูปร่างหน้าตาในอุดมคตินั้นได้รับการตอบแทนเป็นความคิดเห็นเชิงบวกจนเป็นปกติ เด็กผู้หญิงในไทยยังพุดถึงประเด็นจากความคาดหวังที่ชัดเจนจากการใช้เวลาจำนวนมากในสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งมองเด็กๆ เป็นวัตถุ ตีค่าจากรูปร่างหน้าตา และมองเป็นวัตถุทางเพศ ส่วนหนึ่งในการส่งภาพในบริบทนี้คือความพยายามทำตามความคาดหวัง ซึ่งถูกมองเป็นความปกติและความสำเร็จบนโลกออนไลน์

“มีแรงกดดันให้ตัวเองดูมีเสน่ห์และเป็นไปตามความคาดหวัง ทุกวันนี้มีมุมมองว่า ค่าของคุณอยู่ที่รูปร่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสื่อ ถ้าไม่เป็นกะหล่ำก็เป็นแม่บ้าน” เด็กหญิงชาวไทย อายุ 16 ปี

เด็กและเยาวชนยังพูดถึงการกระตุ้นและความสะดวกในการแชร์ภาพ ซึ่งส่งผลให้ภาพถูกแชร์ออกไปอย่างควบคุมไม่ได้ เยาวชนจะเรียกว่าเทคโนโลยีที่ 'รวดเร็ว' ซึ่งทำให้ไม่ทันคิดหรือตัดสินใจก่อนจะส่งภาพ เยาวชนในไอร์แลนด์พูดถึงความสะดวกในการสร้างเครือข่ายขนาดใหญ่โดยการเพิ่มเพื่อนของเพื่อน และเด็กผู้หญิงพูดถึงเนื้อหาทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ที่ได้รับจากคนแปลกหน้าหรือบอกเป็นประจำ

5. เด็กๆ ในกานาพูดถึงการแชร์เนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' กับคนที่คบ ซึ่งเกิดขึ้นในไทย และไอร์แลนด์เช่นกัน แต่เหตุผลหลักที่เด็กๆ ในกานาคิดคือการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน

คนในกานามองว่า แรงจูงใจในการขายภาพอนาจารแลกเงินเกิดขึ้นกับเด็กที่มีฐานะจนจำนวนมาก ทั้งในโรงเรียนในเมืองและชนบท ประเด็นนี้เป็นบทสนทนาหลักตั้งแต่ต้น ซึ่งเป็นเหตุผลหลักที่เด็กและเยาวชนคิดและพูดถึงเรื่อยๆ เด็กและเยาวชนอธิบายว่า การขายภาพเพื่อหารายได้จาก 'ชายต่างชาติผิวขาว' และชายท้องถิ่นเป็นเรื่องธรรมดา และเหตุผลสำคัญในการ 'เช็กเชก' คือการแก้ไขความยากจนและการขาดโอกาสทางเศรษฐกิจในกานา เด็กๆ ระบุว่า บางครั้งผู้ปกครองยังสนับสนุนให้เด็กส่งเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' ด้วย เพื่อสร้างรายได้ให้ครอบครัว ประเด็นที่เด็กๆ พูดว่า การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเพื่อการพาณิชย์เป็นเรื่องปกติได้รับการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งอธิบายว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญที่โรงเรียนและชุมชนของพวกเขาในกานา ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า หากมากที่จะให้นักสังคมสงเคราะห์และตำรวจเข้ามามีส่วนร่วม

“มีคนที่ขายภาพเหล่านี้กับผู้ชายหรือเด็กผู้ชายในชุมชน เรายากจนกันมาก ถ้ามีใครมาเสนอเงินให้ สาวๆ ก็อยากจะตอบตกลง” เด็กหญิงชาวกานา อายุ 15 ปี

6. เวลามีการแชร์เนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' ความอับอายและการตีตราในวงกว้างมักเป็นสิ่งที่ตามมา ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเชื่อมโยงกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างบรรทัดฐานและความคาดหวังที่เด็กๆ พบเจอในโลกออนไลน์กับวัฒนธรรมดั้งเดิมในชีวิตจริง

คำให้การส่วนใหญ่ของเด็กและเยาวชนที่เราพูดด้วยสะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งกันระหว่างประสบการณ์ออนไลน์กับค่านิยมและทัศนคติเชิงอนุรักษ์นิยมที่สังคมในชีวิตจริงยังคงยึดถือ ผู้ใหญ่ถูกมองว่ามีความเข้าใจหรือความสนใจชีวิตบนโลกออนไลน์เพียงเล็กน้อย ในทุกประเทศที่เราวิจัย เมื่อมีการแชร์ภาพ ทั้งผู้ถูกแชร์และผู้แชร์ที่ถูกระบุตัวได้จะรู้สึกอับอายและอับยศ แม้เนื้อหาทางเพศในชีวิตออนไลน์ของพวกเขาจะเป็นเรื่องปกติก็ตาม ตัวอย่างเช่น ผู้เชี่ยวชาญในกานารายงานว่า การตีตราในเรื่องนี้เชื่อมโยงกับค่านิยมทางศาสนาแบบดั้งเดิมที่แข็งแกร่งและเป็นอนุรักษ์นิยม ซึ่งพฤติกรรมทางศีลธรรมของเด็กนั้นจะกระทบต่อสถานะทางสังคมของครอบครัว และเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องไม่สมควร เด็กๆ พยายามสื่ออย่างจริงจังว่าพวกเขาพยายามทำความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมนี้ โดยส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่รอบๆ ตัว

“ฉันคิดว่าผู้ใหญ่ในกานาจะไม่เข้าใจเหตุผลที่เด็กส่งภาพทางเพศให้ใครบางคน ผู้ใหญ่จะตำหนิและลงโทษเด็กแม่ๆ ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ที่นี้ชอบตัดสินคนอื่น” เด็กหญิงชาวกานา อายุ 14 ปี

7. เด็กๆ รู้สึกว่าความอับอายและการตีตราที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางเพศที่สร้างขึ้นเองนั้นไม่เป็นประโยชน์และต้องเปลี่ยนแปลง โดยรู้สึกว่าคุณรู้สึกดังกล่าวยังสร้างสร้างกำแพงขึ้นมา ทำให้เด็กไม่อยากขอความช่วยเหลือ และยังมีส่วนให้เกิดการกลั่นแกล้งและสุขภาพจิตที่ย่ำแย่

เด็กๆ กังวลเกี่ยวกับกำแพงที่ความอับอายและการตีตราสร้างขึ้น และทำให้เด็กไม่ได้รับความช่วยเหลือที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีภาพรั่วไหล⁴ เด็กในกานาและไทยพูดถึงผลกระทบจากความอับอายและการกลั่นแกล้งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิต และผู้เข้าร่วมจากทั้ง 3 ประเทศพูดถึงโอกาสในการทำร้ายตนเองและการฆ่าตัวตายอันเป็นผลมาจากความอับอายและการถูกโดดเดี่ยว

“สังคมไทยและการเล็งดูแบบเอเชียอาจทำให้เยาวชนไม่กล้าบอกใคร เยาวชนจะไม่พูดถึงปัญหา และไม่ต้องการทำให้อแม่ผิดหวัง” เด็กหญิงชาวไทย อายุ 15 ปี

“ปัญหานี้ อาจทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต ความเครียด และความวิตกกังวล หรือแม้แต่การฆ่าตัวตาย การฆ่าตัวตายในไทยเป็นปัญหามาตั้งแต่ไหนแต่ไร ซึ่งเกิดจากความเครียดและความวิตกกังวล” เด็กชายชาวไทย อายุ 17 ปี

“ชีวิตของคุณจะพังลงเมื่อผู้คนที่รู้ว่าคุณทำอะไรลงไป... ความอับอายจะกินรับไหวจนคุณทนไม่ได้” เด็กชายชาวกานา อายุ 16 ปี

8. เด็กๆ รู้สึกว่าแจ้งตำรวจหรือขอความช่วยเหลือจากตำรวจไม่ได้ เนื่องจากมีความเสี่ยงที่จะผิดกฎหมายเสียเอง เช่นเดียวกับความกลัวที่มีในสังคมว่าตำรวจจะมุ่งร้ายและทำให้สถานการณ์แย่ลง

เด็กและเยาวชนสื่อออกมาว่าการขอความช่วยเหลือจากตำรวจสำหรับปัญหานี้เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากมาก เหตุผลหนึ่งคือ เด็กๆ ตระหนักถึงความเสี่ยงทางกฎหมายที่อาจทำให้ถูกดำเนินคดีจากการแชร์เนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างขึ้นเอง’ ในไทยและกานา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในไทยที่ตระหนักดีว่าอาจถูกดำเนินคดีได้ แม้ว่าจะตกเป็นเหยื่อของการแสวงประโยชน์ เนื่องจากกฎหมายที่เข้มงวดเกี่ยวกับเนื้อหาที่โจ่งแจ้ง นั้นหมายความว่าตำรวจที่เข้ามามีส่วนร่วมอาจเสี่ยงต่อการทำให้ปัญหามานปลายและสถานการณ์แย่ลง เด็กๆ ไม่เห็นด้วยกับจุดยืนทางกฎหมายนี้ และเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ ไม่ได้สัดส่วน และไม่ถูกต้อง

“เรากลัวผลกระทบจากการแจ้งความกับตำรวจ เพราะการส่งรูปไปเปลือยในไทยเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ปีที่แล้วมีกรณีของเด็กชายบางคนถูกจับเนื่องจากส่งคลิบวิดีโอ แต่เด็กผู้หญิงในวิดีโอก็ถูกจับเช่นกัน ซึ่งไม่เป็นธรรมเลย [การติดต่อกับตำรวจ] ไม่ได้ดูว่าใครถูกใครผิด แต่ดูที่ใครมีเงินมากที่สุดต่างหาก” เด็กชายชาวไทย อายุ 16 ปี

⁴ เด็กๆ ยังรู้สึกไม่ยุติธรรมที่บุคคลในภาพที่ถูกส่งและแชร์จะถูกตำหนิ แทนที่จะเป็นบุคคลที่ปล่อยเนื้อหาหรือกดดันให้เด็กส่ง

นอกจากนี้ ยังน่าตกใจที่เด็กๆ ในทั้ง 3 ประเทศมองว่าตำรวจไม่มีความสามารถหรือความน่าเชื่อถือที่จะช่วยในกรณีดังกล่าว และตำรวจมุ่งร้ายกับเด็ก เด็กๆ รู้สึกว่าตำรวจจะมองข้ามปัญหาและตำหนิพวกเขา แม้ในสถานการณ์ที่เด็กตกเป็นเหยื่อ เด็กบางคนมีข้อเสนอแนะ เช่น ต้องการให้ตำรวจมีฝ่ายที่เข้าถึงได้ 'เป็นมิตรกับเด็ก' และสามารถสื่อสารเชิงสนับสนุนกับเด็กได้

"ตำรวจ (Garda⁵) ต้องหยุดเหมารวมเยาวชน โดยเฉพาะเด็กผู้ชาย ถ้าเราไปขอความช่วยเหลือ ตำรวจจะกล่าวหาว่าเราโกหกหรือคิดว่าเราทำอะไรผิด" เด็กชายชาวไอร์แลนด์ อายุ 14 ปี

9. เด็กๆ ต้องการการสนับสนุนที่เป็นความลับเมื่อรับมือกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' แต่ตอนนี้ยังไม่มีให้ โดยเฉพาะในกรณีที่เด็กควบคุมเนื้อหาของตนเองไม่ได้และต้องการความช่วยเหลือ

ย้อนกลับไปประเด็นข้างต้นที่เด็กทุกคนต้องการขอคำแนะนำและแนวทางจากผู้ใหญ่โดยไม่ต้องรับความเสี่ยงว่าจะเจอผลกระทบเชิงลบและถูกตำหนิ เด็กๆ ต้องการสถานที่ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่และเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับ เป็นสถานที่ที่จะได้รับคำแนะนำและแนวทาง

เด็กๆ ในทั้ง 3 ประเทศกังวลเกี่ยวกับการแจ้งปัญหาให้บริการให้คำปรึกษาของโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายป้องกัน สายด่วน หรือผู้ใหญ่คนอื่นๆ กราบ เนื่องจากกังวลเกี่ยวกับการรักษาความลับ เด็กๆ กลัวว่าการแจ้งจะทำให้ชีวิตแย่ในหลายๆ ทาง ไม่ว่าจะเป็นการทำให้ภาพถูกเปิดเผยยิ่งกว่าเดิม มีคนรู้เรื่องเยอะขึ้น และความอับอาย (และทำให้ครอบครัวอับอาย) หรือเพราะอาจถูกตำหนิและลงโทษ

ผู้ใหญ่จากหน่วยงานรัฐในกานาหลายคนมักไม่รอบคอบ ผู้ใหญ่จะบอกคนอื่นว่าคุณเป็นใคร และทำอะไรลงไป" เด็กหญิงชาวกานา อายุ 14 ปี

10. เด็กๆ พุดถึงช่องว่างในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตระหว่างรุ่นอายุที่มีนัยสำคัญระหว่างตนเองและผู้ปกครอง

เด็กและเยาวชนในทั้ง 3 ประเทศอธิบายถึงช่องว่างระหว่างรุ่นที่เกิดกับตนเองและพ่อแม่/ผู้ปกครอง และบอกว่าปกติแล้วพ่อแม่จะไม่เข้าใจชีวิตบนโลกออนไลน์ของพวกเขา การพูดคุยกับเด็กและผู้เชี่ยวชาญในกานาและไทยชี้ให้เห็นถึงอุปสรรคเชิงโครงสร้างที่สำคัญซึ่งกีดกันให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลมีส่วนร่วมในชีวิตดิจิทัลของเด็กๆ ได้ยาก โดยเฉพาะอุปสรรคด้านความยากจนในครอบครัวและต้องทำงานทั้งวัน

แนวคิดที่ว่าผู้ปกครองและผู้ดูแลสามารถชี้แนะและแนะนำชีวิตบนโลกออนไลน์ของบุตรหลานของตนอาจเป็นแนวคิดที่เฉพาะเจาะจงสำหรับบางสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากผู้ปกครองและเด็กต้องใช้เวลาว่างร่วมกันอย่างเพียงพอ ควบคู่ไปกับมุมมองและความเข้าใจทางเทคนิคที่ตรงกัน เพื่อแบ่งปันและหารือเกี่ยวกับประสบการณ์ออนไลน์

⁵ คำว่า Garda Síochána หรือที่เรียกกันเป็นปกติว่า Gardai หรือ "The Guards" หมายถึงตำรวจประจำประเทศไอร์แลนด์

ปัญหาดังกล่าวในกานาและไทยไม่ได้เป็นเพียงปัญหาเชิงโครงสร้าง แต่ยังเป็นเชิงวัฒนธรรมด้วย ซึ่งค่านิยมและแนวทางการเลี้ยงดูแบบดั้งเดิมก็สร้างอุปสรรคต่อการเลี้ยงดูบนโลกดิจิทัลเช่นกัน

อุปสรรคระหว่างเด็กและผู้ปกครองในไอร์แลนด์นั้นเป็นเชิงโครงสร้างน้อยกว่าเชิงวัฒนธรรมและช่องว่างระหว่างรุ่น โดยเชื่อมโยงกับความแตกต่างด้านความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกของเด็กๆ ที่คิดว่าพูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้ดูแลไม่ได้ เป็นองค์ประกอบที่พบเหมือนกันในทั้ง 3 ประเทศ เด็กหลายคนในการศึกษานี้อาจจะหันไปขอความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้ปกครองและผู้ดูแล แต่รู้สึกว่าช่องว่างในการทำความเข้าใจนั้นกว้างเกินกว่าจะทำเช่นนั้นได้

“คนรุ่นนี้คงไม่เข้าใจเพราะช่องว่างระหว่างอายุ พ่อแม่คนไทยมักจะแก่ไป จึงไม่เข้าใจ”
เด็กชายชาวไทย อายุ 13 ปี

“พวกเขา [พ่อแม่] ต้องคิดคำนึงถึงความเป็นจริงสำหรับเด็กในยุคนี้ที่เติบโตขึ้นมาบนโลกออนไลน์ พ่อแม่ต้องลองมองในมุมมองเรา ต้องใจเย็นๆ และฟังเรา” เด็กชายชาวไอร์แลนด์ อายุ 13 ปี

11. เด็กๆ ต้องการข้อมูลและการศึกษาที่ดีขึ้นจากโรงเรียน เพื่อรับมือเนื้อหาทางเพศที่ ‘สร้างตัวเอง’ รวมถึงเรื่องการปรับปรุงความปลอดภัยทางออนไลน์ และการศึกษาเรื่องเพศและความสัมพันธ์โดยทั่วไป

เด็กๆ ทั้ง 3 ประเทศต้องการการศึกษาและความช่วยเหลือที่ดีขึ้นจากโรงเรียน เพื่อจัดการปัญหาเหล่านี้ เด็กๆ รู้สึกว่าการศึกษาที่เหมาะสม ทันสมัย และตอบสนองในโรงเรียนจะช่วยให้เข้าใจและจัดการปัญหาด้านความปลอดภัยออนไลน์ได้ รวมถึงปัญหาการแชร์เนื้อหาทางเพศด้วย เด็กๆ ในทุกประเทศดูจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู รู้สึกปลอดภัยในบริบทของโรงเรียน และต้องการเรียนรู้ในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนในปัจจุบันถูกมองว่ามุ่งเน้นด้านวิชาการมากเกินไป และการศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ที่โรงเรียนนั้นถูกมองว่าเฉาจไม่เพียงพอสำหรับปัญหาปัจจุบัน เช่น ‘เซ็กแซท’ ส่วนเด็กบางคนก็รายงานว่าไม่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์เลย คนที่เรียนรู้จากโรงเรียนอธิบายเนื้อหาส่วนใหญ่ว่าล้าสมัยหรือไม่เกี่ยวข้อง เด็กๆ มองว่าเนื้อหาที่สอนนำไปใช้จัดการอุปสรรคที่เผชิญในโลกออนไลน์ไม่ได้

“หลักสูตรของโรงเรียนไม่มีให้เราศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ - แต่ครูในชั้นเรียนของเราพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยบนโลกออนไลน์ออกมาและวางไว้หน้าห้อง เพื่อให้เราหยิบไปอ่านได้” เด็กหญิงชาวไทย อายุ 14 ปี

เด็กๆ อธิบายว่าต้องการการศึกษาที่ให้ข้อมูลมากขึ้น แต่ควรสอนในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ได้พูดคุยกันผ่านสถานการณ์จำลองในชีวิตจริงเป็นกลุ่ม และได้รับประโยชน์จากคำแนะนำของเพื่อนที่กำลังเผชิญสถานการณ์หรือความกดดันที่คล้ายกัน

“การให้เยาวชนให้ความรู้ซึ่งกันและกันอย่างไม่เป็นทางการอาจช่วยได้มากในพื้นที่ที่เปิดให้พูดคุยกันได้ สมาชิกในกลุ่มควรเป็นเพศเดียวกัน เพื่อให้เด็กๆ คุยกันได้อย่างเปิดเผย” เด็กชายชาวไทย อายุ 16 ปี

12. หากโรงเรียนไม่ให้นักศึกษาที่จำเป็น หมายความว่าเด็กๆ กำลังเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเพศจากสื่อสังคมออนไลน์ หรือจากสื่อลามก ในบางกรณี

เด็กส่วนใหญ่ในทั้ง 3 ประเทศไม่ได้รับการศึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้เพียงพอกจากโรงเรียน และคำแนะนำและแนวทางจากผู้ใหญ่ที่ขาดหายไป หมายถึงเด็กๆ ต้องไปเติมเต็มช่องว่างของข้อมูลนั้นจากสื่อสังคมออนไลน์ เด็กส่วนใหญ่ที่เราคุยด้วยบอกว่า พวกเขาหาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้โดยตรงจากอินฟลูเอนเซอร์ออนไลน์ พวกเขาบอกว่าติดตามครีเอเตอร์ที่สร้างเนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้โดยตรง แม้ว่าแหล่งข้อมูลนี้จะมีประโยชน์สำหรับเด็กอย่างชัดเจน แต่ยังไม่มีการควบคุมคุณภาพของข้อมูลหรือความสมดุระหว่างข้อมูลนี้กับข้อมูลที่ได้รับในโลกจริง นอกเหนือจากอินฟลูเอนเซอร์ในสื่อสังคมออนไลน์ เด็กบางคนพูดถึงการได้รับอิทธิพลและการเรียนรู้จากสื่อลามก โดยเฉพาะในไอร์แลนด์

“ภาพลามกอนาจารหาดูได้ง่ายมาก และเราค้นเคยที่เห็นภาพเหล่านี้ในเว็บไซต์ เราเห็นหนังโป๊และรู้สึกที่ต้องใช้มาตรฐานเดียวกัน และอยากจะเลียนแบบ” เด็กชายชาวไอร์แลนด์ อายุ 13 ปี

13. กลุ่มเด็กผู้ชายจำนวนหนึ่งเชื่อว่ารู้สึกโดดเดี่ยว เนื่องจากวัฒนธรรมที่นั่นไม่ค่อยเปิดรับการพูดคุยกับเพื่อนๆ เกี่ยวกับความรู้สึกและอารมณ์

การวิจัยพบว่าเด็กผู้ชายในไอร์แลนด์และไทยรู้สึกโดดเดี่ยวเมื่อรับมือกับแรงกดดันทางออนไลน์ เนื่องจากวัฒนธรรมระหว่างเพื่อนเปิดให้พูดคุยเกี่ยวกับผลกระทบของอารมณ์ ความรู้สึก และความคาดหวัง น้อยกว่าเด็กผู้หญิง การวิจัยยังระบุว่า เด็กผู้หญิงสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ดีกว่า ซึ่งเด็กผู้หญิงก็ยกประเด็นความแตกต่างนี้ขึ้นมาด้วย เด็กผู้ชายยังเชื่อด้วยว่ารู้สึกถูกเหมารวมในเชิงลบ เพิกเฉย และไม่ได้รับการสนับสนุน

“โรงเรียนไม่ได้คุยกับเราเรื่องนี้ เรามีบทเรียนเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดี แต่ครูจะพูดแบบคลุมเครือ ซึ่งเราไม่มีโอกาสพูดคุยเกี่ยวกับปัญหานี้ ครูจะบอกให้เราฟัง แต่ไม่อนุญาตให้เราพูดถึงเรื่องนี้” เด็กชายชาวไอร์แลนด์ อายุ 13 ปี

14. เด็กๆ รู้สึกว่าบริษัทเทคโนโลยีสามารถจัดหาแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับพวกเขาได้ แต่ควรจัดการเนื้อหาและพฤติกรรมในบริการของพวกเขาให้ดีขึ้น

เด็กและเยาวชนในทั้ง 3 ประเทศรู้สึกว่าบริษัทเทคโนโลยีควรลงมือให้มากขึ้น เพื่อสนับสนุนเด็กๆ เด็กๆ อธิบายว่าปัจจุบันต้องพึ่งพาแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำและข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม และปัจจุบันพวกเขาหันมาใช้แอปและแพลตฟอร์มในการหาข้อมูล เด็กๆ พูดเกี่ยวกับการเพิ่มครีเอเตอร์ที่ได้รับค่าจ้างให้ผลิตวิดีโอและข้อมูลการศึกษาที่สามารถค้นหาบนโลกออนไลน์และเชื่อถือได้ เด็กๆ ต้องการข้อมูลนี้เพื่อตัวเอง และบางคนยังรู้สึกว่าข้อมูลออนไลน์ที่ตรงเป้าอาจเป็นประโยชน์สำหรับพ่อแม่ด้วย

“บริษัทอย่าง Facebook, TikTok และ Instagram ควรมีวิดีโอให้ความรู้แก่เด็กๆ และพ่อแม่ ถ้ามีเราก็ฟังนะ” เด็กหญิงชาวกานา อายุ 15 ปี

เด็กและเยาวชนเน้นย้ำว่าต้องการให้แพลตฟอร์มลงมือมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงและการเผยแพร่เนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' และจัดการกับผู้กระทำผิดที่รบกวนหรือส่งเนื้อหาทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ พวกเขา รู้สึกว่า ควรใช้มาตรการทางเทคนิคที่ดีกว่าเดิมในการค้นหาและลบเนื้อหาทางเพศที่สร้างขึ้นเอง เด็กๆ ในไอร์แลนด์เน้นย้ำถึงความสำคัญของการระบุและลบภาพออกจากโลกออนไลน์อย่างรวดเร็ว รวมถึงการตรวจสอบอายุและจำกัดการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารสำหรับผู้ใหญ่

"คุณแบนหนังโป๊บนแพลตฟอร์มต่างๆ และทำให้การส่งภาพเป็นเรื่องยากขึ้นได้ (เพื่อให้ผู้คนอัปโหลดภาพที่โจ่งแจ้งได้)" เด็กชายชาวไอร์แลนด์ อายุ 13 ปี

15. ภาษาที่ใช้กับเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' ไม่ใช่ภาษาที่เด็กๆ ใช้กันและโดยทั่วไปแล้วไม่ค่อยเป็นประโยชน์

ไม่มีเด็กและเยาวชนคนใดในโครงการนี้ที่ใช้ลีเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' โดยเด็กๆ จะใช้คำศัพท์ เช่น 'เซ็กซี่เซลฟี' 'เซ็กซี่' 'บู๊ต' หรือ 'รูปเซ็กซี่' เพื่อสื่อถึงเนื้อหาทางเพศที่สร้างขึ้นเอง ผู้เชี่ยวชาญในวงกว้างที่เราพูดคุยด้วยเข้าใจภาษาที่ใช้กับเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' เมื่อเราแชร์คำจำกัดความ แต่โดยรวมแล้วไม่ได้สนับสนุนการกำหนดกรอบของปัญหาเหล่านี้ คำว่า 'สร้างขึ้นเอง' ครอบคลุมถึงแง่มุมของการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็กและการยินยอมมีส่วนร่วมระหว่างเพื่อน จึงทำให้ยากต่อการกำหนดขอบเขตของพลวัตที่แตกต่างกันในการจำกัดความหนึ่ง ผู้เชี่ยวชาญชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาที่ใช้เพื่อการแสวงประโยชน์และบีบบังคับในหลายๆ บริบทนั้นไม่ได้ 'สร้างขึ้นเอง' อย่างแท้จริง โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่มีส่วนร่วมเนื้อหานั้น และควรใช้คำศัพท์ที่ต่างไปโดยสิ้นเชิง

ข้อเสนอแนะ

แม้ว่าการทำงานภาคสนามสำหรับการวิจัยนี้จะดำเนินการในประเทศไทย และไอร์แลนด์ แต่ชัดเจนว่ามีความเกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อประเด็นเรื่องเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' ทั่วโลก ข้อเสนอแนะด้านล่างสรุปมาจากคำแนะนำของเด็กๆ ในการศึกษาโดยตรง และขึ้นอยู่กับใจความสำคัญ ข้อเสนอแนะของเราพยายามจะระบุการกระทำที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เด็กๆ ต้องการ

การศึกษาดีขึ้น

1. รัฐบาลและหน่วยงานโรงเรียนควรทบทวนการรับมือทางการศึกษาต่อปัญหาเหล่านี้ โดยพิจารณาจากผลการวิจัยที่สำคัญข้างต้น และพิจารณาว่าแนวทางของต้นจะตอบสนองความต้องการของเด็กที่ระบุไว้ในการศึกษาครั้งนี้ได้หรือไม่

เราพบว่าเด็กๆ ต้องการการแทรกแซงทางการศึกษาที่ทันสมัยและตอบสนอง เพื่อแก้ไขปัญหานี้ รวมถึงบทเรียนเฉพาะที่สอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ในโรงเรียน และให้ครูได้รับการฝึกอบรมและพร้อมที่จะสอนหัวข้อนี้ ควบคู่ไปกับการศึกษาด้านความปลอดภัยออนไลน์ในแง่มุมอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ได้รับจากโรงเรียน เด็กๆ ยังต้องการ:

- การแทรกแซงทางการศึกษาที่ตรงไปตรงมาเกี่ยวกับชีวิตดิจิทัลและยอมรับความซับซ้อนและแรงกดดันของสถานการณ์ที่เด็กเผชิญบนโลกออนไลน์
- การแทรกแซงแนวกิจกรรมพูดคุยกัน มากกว่าจะเป็นคำแนะนำเปล่าๆ เท่านั้น
- โอกาสที่จะได้รับความรู้จากเด็กคนอื่นๆ ที่ประสบปัญหาและความกดดันที่คล้ายกัน

การสนับสนุนที่ไม่ตัดสิน

2. รัฐบาลควรให้ความรู้และข้อมูลแก่พ่อแม่และผู้ดูแล

ต้องการการสนับสนุนและความเข้าใจจากพ่อแม่และผู้ดูแลมากขึ้น และต้องการขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ได้ เด็กต้องการการริเริ่มด้านการศึกษาที่มุ่งเป้าไปที่พ่อแม่และผู้ดูแล เพื่อปรับปรุงความเข้าใจเกี่ยวกับแรงกดดันในชีวิตดิจิทัลและข้อมูลที่จะช่วยให้พวกเขาสนับสนุนและช่วยเหลือเด็กได้ เช่นเดียวกับความซับซ้อนของความสัมพันธ์ในการเลี้ยงดูบุตรที่ระบุไว้ในผลการวิจัยของเรา - การรวมโปรแกรมการสนับสนุนผู้ปกครองที่หลากหลายเข้าไปด้วยอาจเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการแก้ไขปัญหานี้

3. รัฐบาลและองค์กรภาคประชาสังคมควรพยายามเพิ่มความตระหนักให้ประชาชนทราบว่า เป็นเรื่องปกติที่เด็กอาจเผชิญปัญหาเหล่านี้ในโลกออนไลน์

เด็กๆ รู้สึกว่าความช่วยเหลือนี้จะช่วยตอบโต้ความอับอายและการตีตราที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเหล่านี้ และหมายความว่าผู้ใหญ่จะสามารถสนับสนุนพวกเขาได้ดีขึ้น เราพบว่าเด็กๆ ต้องการโอกาสในการพูดคุยกับผู้ใหญ่อย่างปลอดภัยเกี่ยวกับปัญหาที่เผชิญบนโลกออนไลน์ รวมถึงเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง'

4. รัฐบาล โรงเรียน และองค์กรภาคประชาสังคมควรให้การสนับสนุนอย่างเป็นทางการเป็นความลับแก่เด็กๆ โดยผู้ใหญ่ที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว เพื่อขอคำแนะนำและแนวทางเมื่อเกิดเหตุการณ์แย่งๆ

โดยไม่ถูกตำหนิหรือทำให้สถานการณ์แย่ง เด็กๆ ต้องการทราบว่าน่าจะมีอะไรกับข้อมูลของตนเมื่อรายงานปัญหา และในปัจจุบันยังไม่มั่นใจว่าผู้ใหญ่ที่รับรายงานจะทำการรอบคอบ คงเส้นคงวา หรือเข้าใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เราต้องมีแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ชัดเจนและคงเส้นคงวาสำหรับผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงผู้บังคับใช้กฎหมาย นักสังคมสงเคราะห์ และผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' เพื่อให้การรับมือมีมาตรฐานและเชื่อถือได้ และเด็กๆ รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับข้อมูลของตน การรับมือควรส่งเสริมการเข้าถึงการสนับสนุนที่เป็นความลับด้วย

การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและสถาบัน

5. ต้องมีการปฏิรูปกฎหมายเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กจะไม่ถูกดำเนินคดีในข้อหาครอบครองหรือแบ่งปันภาพของตนเอง ไม่ว่าจะอยู่ในกรณีที่ถูกเป็นเหยื่อหรือในกรณีที่ยินยอมมีส่วนร่วมตามปกติกับเด็กหรือเยาวชนคนอื่น

เด็กๆ บอกเราว่า การลงโทษทางอาญาไม่ช่วยให้ดีขึ้น ไม่ได้สัดส่วน และไม่ถูกต้อง และทำให้เกิดอุปสรรคในการขอความช่วยเหลือ

6. รัฐบาลและผู้ทำงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรพิจารณาวิธีที่ทำให้เด็กมีโอกาสมีส่วนร่วมกับการตำรวจในฐานะผู้เสียหายหรือพยานได้ โดยไม่ต้องเผชิญกับความกังวล การตัดสิน หรือการตำหนิ

เด็กๆ เล่าถึงการเป็นประจักษ์กับตำรวจ และแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าจะไม่หันไปหาตำรวจ เพราะกลัวว่าจะถูกตำหนิ ทำให้อาย หรือถูกดำเนินคดีอาญา เด็กๆ บอกเราว่าต้องการให้ตำรวจปรับปรุงการรับมือให้สนับสนุนและเห็นอกเห็นใจมากขึ้น เด็กบางคนแนะนำให้ตั้งหน่วยงานตำรวจเฉพาะทางที่มุ่งเน้นหรือพร้อมให้บริการแก่เด็ก

7. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็กและภาพ/วิดีโอที่เกิดขึ้น

เด็กในกานาต้องการให้รัฐบาลลงมือแก้ไขปัญหาการแสวงประโยชน์ทางเพศที่เด็กในกานาเผชิญ และชัดเจนที่พวกเขาารู้สึกว่าเด็กบางคนในชุมชนต้องติดอยู่ในสถานการณ์นี้เนื่องจากความยากจน แนวทางควรสอดคล้องกับแนวทางการตอบสนองหลายภาคส่วนตามโมเดลการรับมือระดับชาติ⁶ และรวมถึงการศึกษาและการสนับสนุนเด็กที่เผชิญกับสถานการณ์นี้ การแทรกแซงที่ตรงเป้ากับครอบครัวเด็ก บริการสนับสนุนเด็ก และการสนับสนุนจากกลุ่มคุ้มครองเด็ก ตลอดจนการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายเพื่อสืบสวนสอบสวนและลงโทษให้สำเร็จ

บริษัทเทคโนโลยี

8. บริษัทเทคโนโลยีควรดำเนินการสนับสนุนเด็กในประเด็นนี้ รวมถึงการให้ข้อมูลที่มีคุณภาพจากอินฟลูเอนเซอร์ออนไลน์และผู้ให้ความรู้ที่เด็กกำลังขอความช่วยเหลือ

แอปและแพลตฟอร์มที่เกี่ยวข้องอาจพิจารณาสนับสนุนเนื้อหา (ที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญและเด็ก) ที่ให้ข้อมูลแก่เด็กเกี่ยวกับการตอบสนองต่อข้อกังวลเรื่องเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง'

9. บริษัทเทคโนโลยีควรลงทุนในโซลูชันทางเทคนิค เพื่อตอบสนองต่อการส่งต่อเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง'

เด็กๆ บอกเราว่าต้องการให้บริษัทสื่อสังคมออนไลน์ลงมือป้องกันการแชร์และส่งต่อภาพที่สร้างขึ้นเอง โดยใช้โซลูชันทางเทคนิคและการควบคุมบนแพลตฟอร์มของตน เช่น เครื่องมือที่ช่วยให้ลบเนื้อหาที่ไม่ระบุชื่อได้ เช่น **Report Remove** ในสหราชอาณาจักร⁷ และบริการ **'Take it Down'** ที่จัดขึ้นโดย **NCMEC**⁸

ภาษา

10. เมื่อพูดถึงเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' ทางออนไลน์ ควรใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องและมีผล

การศึกษานี้พบว่าเด็กๆ และผู้ให้ความรู้ไม่เข้าใจหรือไม่ใช้คำว่าเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' แหล่งข้อมูลต่างๆ ในหัวข้อความปลอดภัยออนไลน์ที่มุ่งเน้นไปที่เด็กควรนำเสนอในภาษาที่เด็กเข้าใจ นอกจากนี้ผู้ปฏิบัติงานยังควรทบทวนคำว่าเนื้อหาทางเพศที่ 'สร้างขึ้นเอง' ด้วย เนื่องจากเนื้อหาทั้งหมดอาจไม่ได้ 'สร้างขึ้น' หรือแชร์โดยยินยอม

⁶ <https://www.weprotect.org/model-national-response/>

⁷ <https://www.iwf.org.uk/our-technology/report-remove/> คือความร่วมมือระหว่าง NSPCC, IWF และ YOTI เพื่อสนับสนุนเยาวชนในการนำภาพหรือเนื้อหาทางเพศออกจากอินเทอร์เน็ต หากรู้ว่ามีกรณีแชร์เนื้อหาดังกล่าวออกไป

⁸ <https://takeitdown.ncmec.org/> เป็นบริการที่ NCMEC จัดทำให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีทุกมุมโลกส่งข้อมูลเพื่อนำภาพทางเพศออกจากแพลตฟอร์มที่เข้าร่วม

